

**ПАМ'ЯТІ ВИДАТНОГО ВЧЕНОГО, ВЧИТЕЛЯ
ДИКОГО ІГОРЯ ЛЕОНІДОВИЧА,
ДО 80 РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ**

Сілаєва Л.Ф.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

22 січня 2020 року виповнилось би 80 років з дня народження видатного українського вченого, доктора медичних наук, професора Ігоря Леонідовича Дикого. Все своє життя І.Л. Дикий присвятив розвитку важливих напрямків мікробіології, алергології і клінічної імунології, їх зв'язку із проблемами практичної охорони здоров'я.

Свій шлях І. Л. Дикий розпочав у 1964 році, коли після закінчення Харківського медичного інституту працював головним лікарем Першого цілинного студентського загону України в Кустанайській області. Повернувшись до м. Харків працював в ХНДІМВС ім. І.І. Мечникова – лікарем відділу анаеробних інфекцій, старшим науковим співробітником, потім завідувачем лабораторії імунології. За роки багаторічної роботи в інституті ім. І. І. Мечникова приймав участь у розробці препаратів протимікробної дії. Зокрема, за розробку і впровадження препарату «Ектерицид» І. Л. Дикий був нагороджений бронзовою медаллю ВДНГ (1975).

Ще в роки навчання в Харківському медичному інституті і в наступні роки – де б він не працював, Ігор Леонідович Дикий проявляв лідерські якості, організаторський талант. Був старостою курсу, секретарем комітету комсомолу інституту, після його закінчення, рішенням ЦК ЛКСМ України призначений головним лікарем Першого цілинного студентського загону України в Кустанайській області. Завдяки його зусиллям, ентузіазму, співпраці з епідеміологами і лікарями Кустанайської області, незважаючи на всі труднощі (відсутність якісної питної води, своєчасної медичної допомоги і, як наслідок, спалахи кишкових та інших інфекцій серед місцевого населення) в 60 -роки минулого століття була налагоджена санітарно-епідеміологічна служба в Кустанайській області.

Для подальшого розвитку наукових ідей, втілення практичних знань необхідно було залучення спеціалістів в галузі фармації, тому І. Л. Дикий змінює місце роботи і переходить до Національного фармацевтичного університету. Понад 20 років він працював на посаді завідувача кафедри мікробіології, вірусології та імунології Національного Фармацевтичного університету, де плідно поєднував викладацьку і наукову діяльність. Лекції професора І.Л. Дикого – яскраві, блискучі, відрізнялись високим рівнем професіоналізму, супроводжувались доречним включенням численних результатів власних наукових досліджень, збуджували науковий і професійний потенціал студентів – майбутніх науковців і фахівців практичної фармації. Вони назавжди залишились в пам'яті студентів різних років випуску НФаУ. Разом з тим, І. Л. Дикий здійснював плідну наукову роботу, приймав участь у розробці препаратів «Ектеризоль», «Феректеризоль», «Гентаксид», «Катавіол»,

«Гексадимецил», «Декацеол», «Кратефлан», «Диклофенак-ретард», мазь з анальбеном та ін.

Ігор Леонідович Дикий завжди йшов своїм назавжди обраним шляхом, долаючи всі перешкоди. Він був прекрасним експериментатором і діагностом, людиною рідкісної цілеспрямованості, захопленості наукою. Ще працюючи в інституті мікробіології та імунології ім. І. І. Мечникова присвячуючи багато часу відбору матеріалу для досліджень в прозекторській, вивчаючи патоморфологію і гістологію різноманітних пухлин, проводячи дослідження на лабораторних тваринах (макаках резус, собаках, кроликах) Ігор Леонідович довів роль мікробного фактору в розвитку пухлинного росту. У 1970 році захистив кандидатську дисертацію на тему «Роль мікробного фактору в експериментальному бластомогенезі». В спектр наукових інтересів І. Л. Дикого входили не тільки питання експериментальної онкології, але й інші напрямки: удосконалення антибіотикотерапії; імунодіагностики; розробка принципів створення антимікробних та імунобіологічних комплексних препаратів. Науково-практична діяльність вченого включала також роботу із збудниками особливо небезпечних і шпитальних інфекцій, розробку фундаментальних питань алергології і клінічної імунології. У 1985 році він закінчив докторську дисертацію на тему «Спосіб отримання та імунологічні властивості вакцинного штаму «БК-Харків».

Ігор Леонідович Дикий є автором понад 500 наукових та навчально-методичних праць, серед них монографії, авторські свідоцтва та патенти, підручники, навчальні посібники. Підготував 13 докторів та 26 кандидатів наук, був членом трьох спеціалізованих рад із захисту докторських дисертацій: при НФаУ, ХНДІ ім. І.І. Мечникова, Інституті проблем кріобіології і кріомедицини АН України. Він завжди підтримував традиції української наукової школи мікробіологів.

І.Л. Дикий був нагороджений медалями ВДНГ (1975) та виставки науково-технічної творчості молоді (1976); грамотами МОЗ України, знаками «Відмінник охорони здоров'я СРСР» і «Відмінник освіти України» та численними почесними грамотами Харківської обласної держадміністрації, Харківської Обласної ради.

Ігор Леонідович був тонкою, доброю, порядною людиною, який відкликався на будь-яке прохання про допомогу, і ця допомога надходила незмінно. Втрата такої людини непоправна, учні і колеги вдячні долі, що дала змогу спілкуватися з ним, вчитися у нього – і не тільки мистецтву лектора, експериментатора, але й вирішенню життєвих питань, доброті, вмінню слухати іншу людину. Ми намагаємося бути достойними свого Вчителя.

Проходять роки, але залишається світла пам'ять про Ігоря Леонідовича Дикого – людину яскраву, глибоку, талановиту. Немов пролетіла комета – такий сліпучий слід залишив він після себе майбутнім поколінням.